

Kristina Frisk, Stockholm

Frälsningsofficeren, överste Kristina Frisk född Larsson, Stockholm, har befordrats till härligheten. Hon avled i kretsen av sina närmaste den 7 september i en ålder av 69 år.

Kristina föddes i Katrineholm 1945. På hotellet i Vingåker, som Kristinas föräldrar drev, bodde sångerskan Lapp-Lisa vid ett tillfälle. Hon lekte med den lilla flickan och sade till de förvånade föräldrarna, som då inte hade någon anknytning till Frälsningsarmén: - Flickan blir nog frälsningsofficer!

Kristinas kontakt med Frälsningsarmén knöts via scoutrörelsen i Örebro dit familjen flyttat. Kristinas goda vän tog med henne till scouterna vid kåren Örebro 1. Hon utbildade sig tidigt till frälsningsofficer och fick sina första order som löjtnant 1965. Så följde ett nästan femtio år långt officersskap. Som ung tjänstgjorde Kristina vid flera kårer och arbetade i ungdomsverksamheten på divisions- och riksnivå som divisionsungdomssekreterare och scoutsekreterare.

1977 gifte hon sig med kapten Anders Frisk och i familjen föddes barnen Theres och Simon. Tillsammans arbetade makarna som kårledare i Malmö och Stockholm, Vasakåren, var föreståndare för behandlingshemmet Kurön och divisionsledare i Dala division och Västra divisionen. Kristina innehade, som första gifta kvinnliga frälsningsofficer i Sverige, flera tjänster inom Frälsningsarméns ledning, bland annat som fältsekreterare och sektionschef för fält- och programsektionen. I sitt ledarskap blev hon en föregångare och en förebild och hon hade även förordnandet som chefsekreterare, biträdande samfundsledare.

Hon engagerade sig i olika samarbetsorgan inom det ekumeniska arbetet, Frikyrkosamråd bland andra, och var med om att starta Frälsningsarméns bönenätverk Eldsflamman. Efter sin 65-årsdag fortsatte Kristina att fullfölja flera uppdrag inom ramen för sitt officersskap. Hon var mycket skicklig att laga mat och baka och ägnade sig också åt broderi, sömnad och trädgårdsodling. Familjen satte hon främst och lyckades föredömligt kombinera arbets- och familjeliv. Semestrarna tillbringade hon med sin familj i morföräldrahemmet i norra Västergötland och reste även gärna till varmare länder. Familjen utökades med sonhustrun Hanna och barnbarnet Signe, som blev Kristinas särskilda ögonsten. Till dem som saknar Kristina hör, förutom den närmaste familjen,

Kristinas bror och svägerska, Anders båda söner med familjer, övrig släkt och många vänner i och utanför Frälsningsarmén.

Begravningsgudstjänsten hölls på Vasakåren i Stockholm, den kår där Kristina var soldat, den 4 oktober och leddes av major Mona Stockman. Hornmusikkåren Vasa Band spelade och kören Vasa Gospel sjöng. Som illustration till griftetalet fanns Kristinas mormors gamla separator och mjölkhink på plats. Ofta när mormor använde separatorn sjöng hon favoritsången "Jag är pilgrim på väg till Sions stad". Sången sjöngs i begravningsgudstjänsten av David Kjellgren och Anne-Li Marthinussen. Då mormor sjöng såddes kanske det frö och lades den grund som växte till ett rikt och mångskiftande liv i Guds rike och Frälsningsarmén, ett liv som påverkat många människor och "växt vidare" i flera generationer.

Major Kjell Karlsten ledde den minnesstund som följde då många ville dela minnen från Kristinas liv. Sorg och saknad blandas med glädje och triumf då en kämpe övervunnit, vilket märktes väl i begravningshögtidens slutsång "Sjung om Jesu underbara kärlek. När vi samlas i himlen, vilken stor jubeldag det bliver då! När vi där ser Jesus, vi segerkronan får". De som sörjer och saknar Kristina närmast följs av mångas varma omtankar och böner.

Karin Larsson